

Neljapäev, 6. mai 2010

58. kutsub komisjoni üles kohandama ELi eelarvet selleks, et kiirendada kulutasuvate vähe süsinikdioksiidideid tekitavate tehnoloogiate väljatöötamist ja kasutuselevõttu, eelkõige eesmärgiga rahuldada energia- tehnoloogia strateegilise kava rakendamise rahalised vajadused;
59. kiidab heaks linnapeade pakti kui heade tavade vahetamise foorumi ja teerajaja sellistele linnadele, kes seavad endale energiatõhususe suurendamiseks ambitsioonikad eesmärgid; väljendab sellega seoses heameelt linnade ja ühingute üle, kes arendavad info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kasutamise häid tavasid linnade energiatõhususe suurendamiseks, ning ergutab nende heade tavade levitamist;
60. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles toetama kasutajate väljaõpet ja teavitamist, et võimaldada neil täielikult ära kasutada IKT potentsiaali energiasäästu valdkonnas;
61. kutsub komisjoni üles edendama koostöös asjakohaste rahvusvaheliste partneritega ettevõtete süsinikdioksiidide alase aruandluse ühiste rahvusvaheliste standardite väljatöötamist, et ettevõtetel oleks võimalik oma heitkoguseid võrreldavalt ja tõhusalt mõõta;
62. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama tegevuskohavälise töötamise arendamist, arvestades selle tehnoloogia tohutut potentsiaali aidata kaasa energiatõhususele ning vähendada info- ja kommunikatsioonitehnoloogia korrapärase ajakohastamisega tavaliselt kaasnevaid jäätmeid;
63. soovib, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia potentsiaali ärakasutamiseks tehakse algatusi, et aidata vähendada toidutoodangu raiskamist logistikaahelas, eelkõige ühise põllumajanduspoliitika ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi koordineeritud tegevuse kaudu;
64. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Komisjoni valge raamat „Kliimamuutustega kohanemine: Euroopa tegevusraamistik”

P7_TA(2010)0154

Euroopa Parlamendi 6. mai 2010. aasta resolutsioon komisjoni valge raamatu „Kliimamuutustega kohanemine: Euroopa tegevusraamistik” kohta (2009/2152(INI))

(2011/C 81 E/21)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni valget raamatut „Kliimamuutustega kohanemine: Euroopa tegevusraamistik” (KOM(2009)0147);
- võttes arvesse oma 10. aprilli 2008. aasta resolutsiooni komisjoni rohelise raamatu „Kliimamuutustega kohanemine Euroopas – võimalused ELi meetmete võtmiseks” kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitused ELi tulevaseks integreeritud kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks” ⁽²⁾;

⁽¹⁾ ELT C 247 E 15.10.2009, lk 41.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0042.

Neljapäev, 6. mai 2010

- võttes arvesse oma 16. septembri 2009. aasta resolutsiooni metsatulekahjude kohta 2009. aasta suvel ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP15) ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP 15) tulemuste kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC), selle Kyoto protokoll ja Kopenhaagenis toimunud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsi tulemusi ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi ⁽⁵⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni raportit ja tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, regionaalarengukomisjoni ning kalanduskomisjoni arvamusi (A7-0057/2010),
- A. arvestades, et üleilmset soojenemist ja kliimamuutust peetakse äärmiselt tõsiseks ohuks;
- B. arvestades, et kliimamuutusel on suur keskkonna-, majanduslik ja sotsiaalne mõju;
- C. arvestades, et isegi kui maailmas suudetakse piirata ja vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid, on ikkagi vaja teha suuri pingutusi, et nende vältimatu mõjuga kohaneda;
- D. arvestades, et eesmärk piirata globaalne soojenemine 2 Celsiuse kraadiga tähendaks endiselt, et Euroopa kliima soojeneb, millega kaasnevad tohutud piirkondlikud kliimamuutused, ning arvestades, et ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonis antud lubadused tooksid nende rakendamise korral kaasa soojenemise 3,5–4 Celsiuse kraadi võrra;
- E. arvestades, et kliimamuutus mõjub Euroopa eri piirkondadele erinevalt, erineva raskusastmega ja eri kiirusega;
- F. arvestades, et kohanemine, nagu on osutatud komisjoni valges raamatus, nõuab ELi liikmesriikidelt solidaarsust ebasoodsate piirkondade ning kliimamuutuse tõttu enim kannatavate piirkondade suhtes;
- G. arvestades, et Lõuna-Euroopa ja Vahemere piirkond on Euroopa kaks eriti kaitsetut piirkonda, mis juba seisavad silmitsi veepuuduse, põua ja metsatulekahjude probleemiga; arvestades, et hiljutised uuringud näitavad, et 2080. aastaks on Lõuna-Euroopas oodata saagikuse vähenemist 25 % võrra ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0013.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0019.

⁽⁴⁾ ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni otsuse eelnõu -/CP.15, „Kopenhaageni kokkulepe”, FCCC/CP/2009/L.7.

⁽⁵⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 63.

⁽⁶⁾ Teadusuuringute Ühiskeskus – Tulevitehnoloogiate Instituut: „Kliimamuutuste mõju Euroopa põllumajandusele. PESETA põllumajandusuuring”, EUR 24 107 EN, 2009.

Neljapäev, 6. mai 2010

- H. arvestades, et Euroopa kopsuarstide assotsiatsiooni sõnul suureneb hingamisteede haigustesse suremus 6 % iga Celsiuse kraadi kohta, mille võrra toimub soojenemine üle linnade erikünnise;
- I. arvestades valge raamatu jaotise „Välispoliitiline mõõde ja käimasolev töö ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames” tähtsust ning vajadust, et EL räägiks ühehäälselt selleks, et asuda võitluses kliimamuutuse vastu taas liidrirolli ja aidata luua uut nn kliimadiplomaatiat, nagu seda nimetatakse Euroopa Parlamendi 10. veebruari 2010. aasta resolutsioonis Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi tulemuste kohta;
- J. arvestades, et kliimamuutuse mõju majandusele, ühiskonnale ja laiemale keskkonnale annab kõige tugevamalt tunda kaudselt, inimeste heaolu jaoks oluliste ökosüsteemiteenuste halvenemise kaudu, ning arvestades, et seepärast on vaja muuta ökosüsteemide kaitse ELi kohanemisstrateegia aluseks;
- K. arvestades, et keskmise temperatuuri tõus vähendab nõudlust nafta ja gaasi järele kütmise eesmärgil, kuid arvestades, et samal ajal suureneb päevade arv, kui on vaja jahutamist, mis võib tõsta nõudlust elektrienergia järele;
- L. arvestades, et otseselt keskkonnaküsimusi käsitlevad kehtivad Euroopa õigusaktid peaksid moodustama ühtse aluse, mis suurendab ELi võimet toime tulla kliimamuutuse mõjuga;
- M. arvestades, et Euroopa tasandil võetavate meetmetega tuleks nii lühemas kui ka pikemas perspektiivis püstitada kõige kõrgemad keskkonnasäästlikkuse standardid (kaasa arvatud kliimamuutusega kohanemise valdkonnas) ning nimetatud meetmed peaksid ka nendele standarditele vastama,
1. väljendab rahulolu eespool nimetatud valge raamatu üle;
 2. nõustub ELi kavandatava kohanemisraamistiku eesmärgiga – parandada ELi võimet tulla toime kliimamuutuse mõjuga;
 3. tunneb eelkõige heameelt selle üle, et valges raamatus rõhutati vajadust suurendada kõigi ökosüsteemide vastupanuvõimet kui olulist kaitset kliimamuutuse mõju vastu; rõhutab lisaks, et looduslikud ökosüsteemid on Maa kõige tähtsamad süsiniku neeldajad, sidudes 50 % kogu maailma kasvuhoonetega aastast heitkogusest ja aidates kaasa nii leevendamisele kui ka kohanemisele;
 4. rõhutab, kui tähtis on kehtestada riiklikud kohanemiskavad, mis põhinevad ühtsel Euroopa raamistikul ja võimaldavad liikmesriikidel planeerida ja kooskõlastada kohanemispingutusi; on seisukohal, et sellised kavad peavad hõlmama ohtusid ja ohukaarte, kus on kujutatud infrastruktuurid ja rajatised, mis võivad halbade ilmastikutingimuste korral ohustada keskkonda või rahvatervist; nõuab sellise teabe kättesaadavaks tegemist avalikkusele ja teistele liikmesriikidele;
 5. peab väga tähtsaks, et kliimamuutusega kohanemine saaks ELi kõikide poliitikavaldkondade osaks, eeskätt põllumajandus- ja kalanduspoliitika, metsanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika osaks, ning õigusaktide osaks, mis käsitlevad keskkonnamõju hindamist, projekteerimislube ja ehitusstandardeid, ning et oleks tagatud nende meetmete sidusus ökosüsteemide vastupanuvõimel põhineva valdkondadevahelise lähenemise viisi abil;
 6. rõhutab, et valges raamatus määratletud peamised tegevusvaldkonnad tuleb ka edaspidi seada tähtsuse järjekorda vastavalt sellele, millal kliimamuutuse eri tagajärjed prognooside kohaselt Euroopas avalduvad, et hallata olemasolevaid vahendeid tõhusamalt;

Neljapäev, 6. mai 2010

Alusteadmiste laiendamine

7. jagab komisjoni seisukohta, et kliimamuutuse mõju kohta on vaja rohkem teadmisi, et levitada teadusuuringute tulemusi võimalikult laialt ja töötada seejärel välja asjakohased meetmed kliimamuutusega kohanemiseks;

8. kutsub komisjoni üles arendama põhiteadmisi kliimamuutuse tagajärgede kohta, seda nii Euroopa Liidu seisukohast kui ka nende teadmiste edasiandmise eesmärgil arengumaadele ja areneva majandusega riikidele, et reageerida ka nendes riikides kliimamuutusele asjakohaselt ning kasutada tõhusalt keskkonnakaitseks ettenähtud rahalisi vahendeid;

9. rõhutab, et teadusuuringuid tuleks tõhustada nii praeguse, seitsmenda raamprogrammi kui ka tulevaste teadusuuringute raamprogrammide kaudu, et täiendada teadmisi ohtude (juba toimunud ning võimalikud ilmastikunähtustega seotud looduskatastroofid tulevikus) ja muude asjakohaste tegurite valdkonnas, näiteks sotsiaal-majanduslik areng (ohustatud varade praegune ja tulevane geograafiline jaotus) konkreetsetes kohtades ja konkreetsetel ajal, ning töötada välja meetodid ja võtted, et hinnata, millist kasu annavad kliimamuutusega kohanemise meetmed ning milline on nende maksumus ja panus ilmastikuga seotud ohtude meelevälja sattumise või nende suhtes vastuvõtlikkuse vähendamisel, ning et riikides, kus kohanemismeetmete võtmine tekitab suuri kulusid, peaksid uuringud ja tehnilise arengu rahastamine kuuluma prioriteetide hulka;

10. usub, et kuna ühenduse territooriumil esineb mitmesuguseid kliimastenaariume, tuleb haavatavuse näitajad kiiresti välja töötada, ja peab vajalikuks edasisi teadusuuringuid, mis keskenduksid riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil sobivatele mudelitele, ning kohanemisvõime kindlaksmääramist kogu ELi territooriumi ulatuses; nõuab tungivalt, et Euroopa Keskkonnaagentuur koostaks seetõttu aruanded, kus analüüsitakse ohtusid, mida kliimamuutus avaldab Euroopa kõige haavatavamatele aladele, ning määratakse kindlaks vajadused, piirangud, ajakava, võimalused, poliitilised tasandid ja kohanemisvõimalused, et koostada kohanemise kohta poliitilised suunised ning abistada piirkondlikke ja kohalikke sidusrühmi jõuliste kohanemisstrateegiate väljatöötamisel;

11. tuletab siiski meelde, et teadmatus kliimamuutuse tagajärgede suhtes on selle probleemi paratamatu osa ja et kõnealusel valdkonnas tuleb vahel teha otsuseid, ootamata ära ettevaatuspõhimõttele tuginevaid teaduslikke tõendeid;

12. on seisukohal, et on vaja eraldada rahalisi vahendeid kliimauuringuteks, mida saab palju tõhusamalt teha Euroopa tasandil ning mis loovad tugeva aluse kliimamuutusega kohanemise poliitikameetmete väljatöötamiseks;

13. julgustab komisjoni tagama hõlpsa juurdepääsu üksikasjalikele andmetele (sealhulgas metaandmetele, mis kirjeldavad andmekogumi metoodikat) kõigile avaliku ja erasektori sidusrühmadele; on seisukohal, et andmeid kliimamuutuse kohta tuleb pidada avalikuks hüveks ja seetõttu, kooskõlas ruumiandmete infrastruktuuri direktiivi artikliga 14, tuleb need teha üldsusele tasuta kättesaadavaks või kättesaadavaks tasu eest, mis katab andmekogumite säilitamise ja vastavate andmeteenuste osutamise kulud;

14. rõhutab vajadust siduda omavahel paremini kohalikud ja piirkondlikud kliimamuutuse mõjuga kohanemise algatused ning vahetada kogemusi üle kogu Euroopa; märgib, et parimatel tavadel põhinevad lahendused võivad ELi strateegia jaoks olla lisandväärtus;

15. rõhutab selliste osalusuuringumeetodite asjakohasust, mille kasutuselevõttu julgustatakse ELi teadusuuringute seitsmenda raamprogrammi programmis „Teadus ühiskonnas” ning mis võimaldavad teadmiste ühist täiendamist koos kohalike kogukondade ja asutustega, selleks et määrata kindlaks piirkondlikul ja kohalikul tasandil parimad kohanemisstrateegiad ja tagada parem teadmiste levitamine;

Neljapäev, 6. mai 2010

16. tunneb heameelt valges raamatus sisalduva ettepaneku üle luua teabevahetussüsteem; loodab, et see süsteem võetakse kasutusele 2011. aastaks ja et selleks ajaks on välja töötatud ka mudelid ja prognoosimisvahendid;

17. on seisukohal, et komisjon peaks tagama, et teabevõrgustiku mehhanismi arendatakse portaalina, mis integreerib muud olemasolevad süsteemid, nagu ühine keskkonnateabe süsteem (SEIS) ning ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire (GMES), ning et sellel oleks lisandväärtus, pidades silmas Euroopa Liidu, liikmesriikide ja erasektori sidusrühmade valmistumist sobilike kohanemiskavade väljatöötamiseks, rahastamiseks ja rakendamiseks;

18. rõhutab, et satelliidipõhised teenused on väga olulised, eelkõige päästetöödeks loodusõnnetuste korral; kutsub kõiki asjaosalisi muutma ülemaailmset keskkonna- ja turvaseire süsteemi võimalikult kiiresti täies mahus toimivaks;

Kohanemismeetmete lülitamine ELi poliitikasse

Üldpõhimõte

19. rõhutab, kui tähtis on võtta omaks valdkondadevaheline lähenemisviis, mis põhineb ökosüsteemide vastupanuvõimel, elupaikade ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisel ja ökosüsteemiteenustel, ning tagada kõikide asjaomaste poliitikavaldkondade tasandil võetavate meetmete koostoime ja sidusus;

Vesi

20. on eriti mures vee kui ühe peamise loodusvara pärast meie planeedil, sest kliimamuutus avaldab märkimisväärset mõju vee, eriti joogivee kogusele ja kvaliteedile;

21. rõhutab, et EL peab majandama oma veevarusid tõhusamalt säästva kahetasandilise lähenemisviisi – varude potentsiaali suurendamine ning nõudluse ja raiskamise aktiivne vähendamine elanike poolt – ja sotsiaal-majanduslike meetmete abil;

22. peab väga oluliseks kohanemismeetmete täieulatuslikku lülitamist vesikonna majandamiskavadesse kooskõlas 30. novembril 2009 avaldatud suunistega;

23. rõhutab veepoliitika raamdirektiivi (2000/60/EÜ)⁽¹⁾ aktiivse rakendamise tagamise ja vesikonna majandamiskavade tõhususe tähtsust, eriti piiriüleste vesikondade puhul ja piirkondades, kus veepuudus saavutab kriitilise taseme ja/või kus üleujutused sagedavad;

24. peab väga oluliseks rakendada nn üleujutuste direktiivi, milles sisaldub ulatuslik mehhanism kliimamuutuse tõttu suurenenud üleujutusohu hindamiseks ja jälgimiseks ning kohanemismeetmete väljatöötamiseks, ning kasu, mida võivad tuua vastupanuvõimeline keskkond ja ökosüsteemid üleujutuste mõju kontrolli all hoidmiseks ja vähendamiseks;

Põllumajandus ja metsandus

25. rõhutab vajadust suurendada põllumajanduse ökosüsteemide vastupidavust – kasutada säästlikumalt loodusvarasid, eriti vett ja mulda, ning mõista aktiivselt hukka ebasäästlikud tavad ja nende põllukultuuride istutamine, mis ei ole sobilikud nende veetarbimise tõttu, ning kasutada rohkem ära seemnete ja loomataõgude liigisest ja liikidevahelist bioloogilist mitmekesisust;

⁽¹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

Neljapäev, 6. mai 2010

26. on seisukohal, et kliimamuutusega kohanemisele peab olulisel määral kaasa aitama ühine põllumajanduspoliitika ning et tuleb töötada välja ökosüsteemipõhisem lähenemisviis põllumajandusele, kaitsta ja tõhustada bioloogilise mitmekesisuse säilitamist ja muude ökosüsteemiteenuste osutamist, sealhulgas pinnase säilitamine, tõusuvee kvaliteet ja maastike ökoloogiline seotus, ning et säästvate põllumajandustavade kasutuselevõtt annab olulist kasu mullastiku kaitse, veemajanduse, bioloogilise mitmekesisuse säilitamise jaoks ja ökosüsteemide vastupanuvõimele;

27. rõhutab, et Euroopa metsakaitsemeetmed peavad sisaldama kohandamise mõõdet, sest kliimamuutus kahjustab tugevalt metsaökosüsteeme ja suurendab metsatulekahjude ohtu;

28. tunneb heameelt komisjoni ettepanekute üle, mis käsitlevad ELi metsandusstrateegia ajakohastamist; nõuab tungivalt, et komisjon algataks arutelu metsakaitse kohta võimalikult kiiresti;

29. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma kasutusele agrometsanduse meetmeid Vahemere maade metsastamiseks, sest see on kõige kulutõhusam viis ökosüsteemi põhiteenuste osutamiseks;

30. väljendab muret selle pärast, et viimastel aastatel on Euroopa kannatanud metsatulekahjude tõttu, mis hävitavad aastas rohkem kui 400 000 hektarit metsa, mille põhjuseks on maapiirkondade järkjärguline mahajätmine, traditsioonilisest tegevusest loobumine, ebapiisav metsahooldus, ühest puuliigist koosnevad suured metsaalad, ebasobivate puuliikide istutamine, nõuetekohase ennetuspoliitika puudumine ja liiga leebed karistused tulekahjude tahtliku põhjustamise puhul ning ebaseaduslike ehitiste keelamise ja metsade uuendamisega seotud seaduste ebapiisav täitmine; märgib, et nii ulatuslike metsatulekahjude tagajärjel, eriti Lõuna-Euroopas, ei suuda metsad taastuda ning et sellel on tõsised ökoloogilised tagajärjed ning majanduslik ja sotsiaalne mõju; märgib samuti, et ebatavalised ilmastikutingimused tõid 2007. aastal endaga kaasa ülisuurte tulekahjude järsu kasvu ja need võivad tõenäoliselt järgnevatel aastatel hakata sagedamini korduma; märgib lisaks, et globaalne soojenemine suureneb vähemalt järgmise 30 aasta jooksul ning see võib mõjutada eeskätt neid piirkondi, mis on kliimamuutuste mõju suhtes haavatavamad;

31. nõuab tungivalt, et komisjon seaks oma ettepanekus ELi kliimamuutusega kohanemise tegevuskava kohta esmatahtsale kohale põua ja metsatulekahjude ennetamise ja nende vastu võitlemise, pöörates tähelepanu Lõuna-Euroopale, nagu tegi ettepaneku Euroopa Parlament oma resolutsioonis metsatulekahjude kohta 2009. aasta suvel;

32. palub komisjonil esitada soovitusel riiklike kodanikukaitse süsteemide kohandamiseks kliimamuutuse mõjuga; nõuab eelkõige tungivalt, et komisjon võtaks meetmeid, et suurendada Euroopa metsatulekahjude taktikalise reservi vahendeid ja suutlikkust;

33. soovib komisjonil koostada teadusuuringute programme, et uurida metsade reaktsiooni kõrgemale süsinikdioksiidi heite tasemele, kõrgemale temperatuurile ja põuale;

34. soovib komisjonil koostada teadusuuringute programme, et töötada välja uusi meetodeid nende metsade majandamiseks, mille ökosüsteemid on sattunud kliimamuutuse mõju alla, võttes arvesse uut, kliimamuutuse tagajärjel tekkinud olukorda;

Kalandus

35. nõuab, et kaalutaks alternatiivseid kalavarude haldamise süsteeme ning Euroopa kalalaevastiku mõne osa võimsuse vähendamist, et juurutada säästvaid kalapüügi- ja vesiviljelustavasid;

36. palub komisjonil uurida rohevetikate levikut ja nende mõju kalandussektorile; nõuab ühtlasi, et uuritaks ka, kuidas kliima soojenemisest tingitud hoovusemuutused mõjuvad teatavatele mereliikidele;

Neljapäev, 6. mai 2010

37. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks rannikualade integreeritud majandamise soovituste tugevdamise ja rakendamise ELi integreeritud merenduspoliitika üldises kontekstis, ühendades kõik mere ja ookeaniga seotud poliitikavaldkonnad;

38. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et kohastumist ökosüsteemi vastupanuvõime kaudu võetaks arvesse kõigis ühenduse seisukohtades rahvusvahelistel kalapüügi ja merekeskkonna alastel läbirääkimistel ning eriti kalandusalaste partnerluslepingute ja piirkondlike kalandusorganisatsioonide puhul;

39. kutsub komisjoni üles osalema aktiivselt sinise süsiniku fondi loomises ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames; rõhutab, et fond peaks otsima üldise merendusala planeerimise raames rahastamise ja kooskõlastamise mehhanisme rannikualade ja mere ökosüsteemide ning ookeani süsiniku kaitsmiseks ja haldamiseks;

Muld

40. on seisukohal, et muld ei avalda mitte üksnes suurt mõju kliimamuutusele, vaid et kliimamuutuse enda tulemuseks võib olla mulla tõsine degradeerumine või erosioon;

41. tunnistab, et mulla degradeerumisel on eeskätt kohalikud ja piirkondlikud põhjused ja mõjud ning seetõttu tuleb järgida subsidiaarsuse põhimõtet; nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ei ole jõustanud mullakaitse alaseid õigusakte, kannaksid täit vastutust;

Ranniku- ja saarepiirkonnad

42. on veendunud, et ranniku- ja saarepiirkondade suhtes tuleks kohaldada kohanemismeetmeid esmajärjekorras, sest need piirkonnad on kliimamuutuse mõju suhtes eriti haavatavad, tihedalt asustatud ja kaalul on nende majandussuutlikkus;

Tervishoiu- ja sotsiaalpoliitika

43. rõhutab, et kliimamuutusega kohanemise poliitika peaks tagama püsiva kasvu; rõhutab lisaks, et samal ajal võib ja peab see poliitika looma töökohti ja kaitsma sotsiaalset õiglust, aidates seeläbi kaasa tööhõive kasvule ning aidates võidelda vaesuse ja sotsiaalse ebavõrdsuse vastu;

44. rõhutab, et kohanemispoliitika sotsiaalset ja tööhõive mõõdet tuleb arvesse võtta ELi taastamisstrateegias;

45. märgib, et edasipüüdlilikud kohanemiskavad aitavad kaasa keskkonnasõbralike töökohtade arendamisele, mis aitavad meil liikuda süsinikdioksiidiheteta majanduse suunas, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike seetõttu üles tegema suuremaid jõupingutusi püsiva majanduskasvu saavutamiseks kõikjal Euroopas;

46. rõhutab, et kõige vaesematele kogukondadele või ühiskonnarihmadele peab seoses kohanemismeetmete suurte kuludega tagama piisava toetuse;

Neljapäev, 6. mai 2010

47. väljendab rahulolu komisjoni ettepanekute üle, mille kohaselt 2011. aastaks töötatakse välja suunised ja järelevalvemehhanismid seoses kliimamuutuse mõjuga tervisele; rõhutab, et on suurenenud siirutajate kaudu levivate nakkushaiguste oht, millel on tõsine mõju hingamisteedele, ning et Euroopa kodanikke on vaja teavitada tõhusatest ennetusmeetmetest, mida soovib Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus;

48. märgib, et kliimamuutuse mõju tervisele avaldub tõenäoliselt kõige raskemal kujul puudustkannatavates kogukondades, vaeseimates elanikerühmades ja kõige haavatavamates rühmades, nagu lapsed, eakad ja need, kes on juba haiged; peab oluliseks, et kohanemismeetmeid kaalutaks tervisealast ebavõrdsust arvesse võttes ja et selliste meetmete puhul julgustatakse tegevusi, mis toovad kasu ka tervisele;

49. rõhutab vajadust tõhustada loomahaiguste olemasolevaid seire- ja kontrollisüsteeme;

50. tunnustab tervishoiusektori rolli kohanemisel; kutsub ELi üles toetama meetmeid, mille eesmärk on vähendada sektori süsinikdioksiidihedet, ning tagama piisavad rahalised vahendid kohanemismeetmetele tervishoiusektoris;

Infrastruktuur

51. rõhutab vajadust tagada, et kehtivates õigusaktides tööstuslubade kohta ja kliimamuutuse keskkonnamõju hindamise kohta oleks sätestatud, et infrastruktuuri kavandamisel ja lubatavas tööstustegevuses tuleb täiel määral arvesse võtta prognoositavaid kliimatingimusi ja sellest tulenevaid ohtusid, kuid samal ajal säilitada teatav kohanemissuutlikkus; juhib tähelepanu sellele, et paljudel juhtudel oleks asjakohasem haavatavaid piirkondi pigem mitte arendada kui ehitada kaitsesüsteeme kahjulikeks kliimamõjudeks valmistumiseks;

52. rõhutab, et vaja on tagada, et kliimamuutuse keskkonnamõju hindamisel võetaks vajaduse korral tavaliselt arvesse mitmesuguseid kliimamuutusega kohanemise tõenäolisi variante, kui need on teaduslikult põhjendatud;

53. palub komisjonil võimalikult kiiresti välja töötada metoodika infrastruktuuriprojektide „ilmastikukindluse“ tagamiseks, kaasa arvatud kulude-tulude analüüs ja võimalikud alternatiivid;

54. soovib komisjonil kaaluda, kuidas muude võimaluste seas, mida ta kavatses uurida seoses era- ja riiklike investeeringute kliimamõju hindamisega, ergutada asjakohast maakasutuse kavandamist (kaasa arvatud ohtude kaardistamine);

55. ergutab komisjoni teostama oma kavatsust võtta ehitusstandardites (nagu Eurocodes) arvesse kliimamõju, et suurendada ohtlikes piirkondades asuvate ehitiste vastupidavust;

56. on seisukohal, et mikroklimaatilisest seisukohast tuleks vältida tihedalt asustatud aladel ja linnades ehitisi, mis ei lase veel pinnasesse imbuda;

Transport

57. avaldab kahetsust, et valges raamatus ei ole pööratud eriti tähelepanu transpordisektorile, kuigi transport tekitab 27 % ELi kasvuhoonegaaside heitkogustest ja vaja on tõhusaid kohanemismeetmeid;

58. rõhutab, et transpordisektor peab lahutamatuks kuuluma Euroopa kliimamuutuse strateegia raamesse, ning palub komisjonil esitada võimalikult kiiresti Euroopa kliima- ja transpordipaketi ettepanek,

Neljapäev, 6. mai 2010

59. peab hädavajalikuks toetada ümbersuunamist kui üht vahendit vähendada transpordisektori süsinikdioksiidi heitkoguseid;
60. rõhutab, et kõik transpordiliigid peavad järkjärgult võtma arvesse kohanemisega seotud väliskulusid;
61. on seisukohal, et transpordisektoris vajalike kohanemismetmete majanduslikke, sotsiaalseid ja finantstagajärgi, nagu sektori ümberkorraldamise mõju (eelkõige ümbersuunamise tõttu) ei teata ega prognoosita veel piisavalt; palub komisjonil määratleda haavatavuse näitajad ning heade tavade vahetamise meetodid selle sektori eri harudes (maantee-, raudtee-, õhu- ja meretransport);
62. kutsub komisjoni ja liikmesriike välja töötama tõhusat linnalise liikuvuse poliitikat, mille eesmärk on vähendada suurtes linnastutes saastamist ja liiklusummikuid tänu ühistranspordi arendamisele, erinevate transpordiliikide ja nn arukate transpordisüsteemide kasutamisele;
63. rõhutab ühtlasi, et kaasaegse ja säästva transpordipoliitika edendamiseks tuleb ELi järgmisel, 2014–2020. aasta finantsplaneerimise perioodil anda vajalikku rahalist toetust esmatähtsatele üleeuroopalistele raudtee-, mere- ja veeteede projektidele;

64. rõhutab vajadust jätkata Eurovignette'i direktiivi õigusloomemenetlust, et hõlbustada väliskulude arvessevõtmist põhimõtte „saastaja maksab” alusel ning luua erinevatele transpordiliikidele võrdsed konkurentsitingimused;

Energia

65. rõhutab, et kliimamuutus mõjutab tugevasti energia pakkumist ja nõudlust ELi liikmesriikides;
66. palub komisjonil põhjalikult analüüsida energeetika tulevikuväljavaateid, võttes arvesse kliimamuutuse mõju infrastruktuurile ja energianõudlusele;
67. palub komisjonil uurida, kas kliimamuutus võib mõjutada taastuvatest ja fossiilsetest energiaallikatest energia tootmise võimalusi, ja juhib eriti tähelepanu soojuselektrijaamade jahutamise seotud raskustele ja selle tagajärgedele;
68. juhib seoses tuumareaktorite jahutussüsteemidega tähelepanu erilisele ohule, mis ähvardab tuumaraajatisi kuumalainete ajal, kuna sellel võivad olla kahjulikud tagajärjed ümbruskonna veevarudele ja elektrienergia varustuskindlusele;
69. märgib, et äärmuslikud ilmastikutingimused, nagu üleujutused ja tormid, võivad kahjustada elektrijaamu, elektrimaste, alajaamu ja elektrikappe või need ajutiselt kasutamiskõlbmatuks muuta; on seisukohal, et seetõttu on vaja mitmekesist ja tugevat elektrivõrku, et saavutada vajalik paindlikkus, ning et tugevdada tuleb nii kohalikke võrke kui ka rahvusvahelisi kõrgepingevõrke;
70. rõhutab, et kliimamuutuse tagajärjel muutub ehitiste energiakasutus ning et suurim probleem on toimetulek hoonete ülekuumenemisega; on seisukohal, et siin võivad oluliseks osutada loomulik jahutus, mehaaniline jahutamine, energiatõhusus ja hästi läbimõeldud ruumiline planeerimine;

Neljapäev, 6. mai 2010

71. on seisukohal, et aruka energiapoliitikaga, millega edendatakse aktiivselt taastuvaid energiaallikaid, detsentraliseeritud energiavarustust ja energiatõhusust oma territooriumil, aitavad piirkonnad kaasa mitte üksnes võitlusele kliimamuutuse mõjudega, vaid loovad oma kodanikele ka uusi majanduslikke võimalusi ja väljavaateid;

72. rõhutab, et energiavarustuse ja energia kättesaadavuse meetmed tuleb määratleda liikmesriikidevahelisest solidaarsusest lähtudes ning et EL peaks aitama saavutada ülemaailmses poliitikas nihet suurema energiatõhususe ja madala süsinikusisaldusega energiaallikate, näiteks taastuvate energiaallikate edendamise suunas;

73. kutsub liikmesriike üles esitama 30. juuniks 2010 kaugeleulatuvaid, põhjalikke ja realistlikke riiklikke tegevuskavasid vastavalt ELi kehtestatud mudelitele ja parameetritele, pidades silmas seda, et liikmesriigi taastuenergia vajaduse peab põhimõtteliselt rahuldama kohalik tootmine ning mehhanismi taastuenergia statistiliseks ülekandeks liikmesriikide vahel võib kasutada üksnes õigustatud juhtudel;

74. rõhutab samuti, et esmatähtsaks tuleb pidada lisameetmeid edendamaks ühenduse strateegiat, millega püütakse 2020. aastaks saavutada energiatõhususe 20 %line tõus; peab kehtivate energiatõhususe tegevuskavade hindamisel samuti asjakohaseks kaaluda võimalust muuta see eesmärk ühenduse tasandil õiguslikult siduvaks;

Bioloogiline mitmekesisus

75. arvestades asjaolu, et NATURA 2000 võrgustik on keskne element Euroopa Liidu poliitikas, mis näeb ette pingutusi ökosüsteemide säilitamiseks kliimamuutuse olukorras, nõuab NATURA 2000 ja muude asjakohaste maastike aktiivset haldamist koos ELi ja liikmesriikide poolse asjakohase rahastamisega ning koostöös ja konsulteerimisel kohalike kogukondadega, ning rõhutab, et on vaja juhiseid loodusmaastike vahelise siduse tagamiseks; rõhutab, nii nagu on märgitud komisjoni teatisele „Euroopa Liidu strateegia väljatöötamine sisetungivate liikide suhtes” lisatud komisjoni mõjuhinnangus (SEK(2008)2887), et palju on veel teadmata liikide sisetungi ulatuse ja viiside kohta ning selle kohta, millist mõju nad avaldavad ökosüsteemidele ja kuidas mõjutab bioloogilist sisetungi kliimamuutus;

76. rõhutab, et nii maismaa kui ka mere ökosüsteemide vastupidavus sõltub lõppkokkuvõttes bioloogilise mitmekesisuse säilitamisest;

77. juhib tähelepanu asjaolule, et ELi kehtivad õigusaktid, nagu vee raamdirektiiv⁽¹⁾ ja merestrategie raamdirektiiv⁽²⁾, võivad aidata säilitada Euroopa ökosüsteemide vastupidavust, kui haldamiskavades rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemist; palub komisjonil ja liikmesriikidel pöörata nimetatud poliitika rakendamisele suurimat tähelepanu;

78. rõhutab, et oluline on uurida võõrliikide tungimist Euroopa ökosüsteemidesse (nt troopilised mere- liigid Vahemeres) ja kujundada sobiv poliitika selle nähtuse tõrjumiseks;

Linnakeskkond

79. rõhutab asjaolu, et linnapiirkondades elab ligi 75 % Euroopa rahvastikust ja kliimamuutus on üks linnaelu kvaliteeti mõjutavaid tegureid; nõuab tungivalt, et Euroopa Keskkonnaagentuur uuriks kliimamuutuse oodatavat mõju linnapiirkondade mikrokliimale (võttes arvesse näiteks linna kui soojusaare nähtust);

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1), mida on muudetud direktiiviga 2008/32/EÜ (ELT L 81, 20.3.2008, lk 60).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv), ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.

Neljapäev, 6. mai 2010

Ränne

80. rõhutab, et kliimamuutus vallandab tõenäoliselt ulatusliku keskkonnarände piirkondadest, kust juba praegu lähtuvad Euroopasse suunduvad rändevood (Aafrika, Lähis-Ida, Aasia lõuna- ja kaguosa);

81. rõhutab, et keskkonnarännet tuleks arvesse võtta pikaajalise arenguabipoliitika kavandamisel, et võtta päritolumaades õigeaegseid ennetavaid ja humanitaarmedmeid;

Kultuuripärand

82. rõhutab, et väga oluline on välja töötada kohanemismeetmed, milles võetaks arvesse Euroopa kultuuripärandi kõiki aspekte;

Struktuur ja juhtimine

83. rõhutab vajadust käsitada kohalikke ja piirkondlikke asutusi peaosalistena võitluses kliimamuutuse negatiivse mõjuga;

84. peab väga tähtsaks sekkumise asjakohase tasandi, sektoriülese ühtlustamise ja pideva keskkonnatoetuse olemasolu, et rakendatavate abinõude tõhusust maksimaalselt suurendada;

85. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kliimamuutusega kohanemist käsitledes edendama kooskõlastatud lähenemist, et tagada kogu Euroopa Liitu hõlmav territoriaalne ühtekuuluvus;

86. on seisukohal, et tuleb võtta meetmeid, et ühitada majanduslikult uuenduslik ja säästev tegevus looduskeskkonna kaitsega ning seega vähendada miinimumini ökoloogiliste ja majanduslike huvide vastuolu;

87. nõuab tungivalt, et komisjon viiks ellu ettepanekud kehtestada kohustuslikud riiklikud ja piirkondlikud kohanemiskavad;

88. palub komisjonil välja töötada kõikehõlmav lähenemisviis kindlustussektori kaasamiseks, pidades silmas riskiteadlikkust ja riskijagamist;

89. palub komisjonil ja liikmesriikidel kujundada riiklike ametiasutuste tugeval juhtimisel ja osavõtul vajalikud avaliku ja erasektori partnerlussuhted pikaajalise, tugeva ja tõhusa kliimaga seotud ohtude haldamise raamistiku loomiseks (hõlmates kõiki aspekte ohuteadlikkusest ohtude jagamise ja taastumiseni);

90. on seisukohal, et äärepoolseimad piirkonnad on oma erilise olukorra – nagu on sätestatud Lissaboni lepingu artiklis 349 – ja lähistroopikavöötmes paiknemise tõttu tundlikud kliimamuutuse tagajärgede suhtes ja väärivad seetõttu komisjoni erilist tähelepanu; kutsub komisjoni seetõttu üles koostama äärepoolseimate piirkondade jaoks mõjuhinnangut ja konkreetset tegevuskava ning toetama teabe ja heade tavade vahetamist nimetatud piirkondade ning nende naabruses asuvate kolmandate riikide kohalike asutuste vahel;

91. palub komisjonil täielikult kasutada talle Lissaboni lepingu artikliga 260 antud uusi õigusi, et täita oma ülesannet valvata aluslepingute täitmise järele;

Neljapäev, 6. mai 2010

Rahastamine

92. rõhutab, et ELi eelarves ei kajastu praegu ELi poliitilised põhieesmärgid kliimamuutusega kohanemise valdkonnas;
93. nõuab tungivalt, et komisjon keskenduks praeguse mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel ELi eelarve suutlikkusele kliimamuutusega toime tulla; rõhutab, et kliimamuutus ja eriti kliimamuutusega kohanemise meetmed peaksid järgmises mitmeaastases finantsraamistikus olema tähtsal kohal, et tagada vajalike rahaliste vahendite kättesaadavus;
94. nõuab tungivalt, et komisjon teeks ELi eelarve läbivaatamise raames ettepaneku ilmastikukindluse menetluse kohta, tagamaks, et eelarve läbivaatamisel võetaks arvesse kliimamuutuse mõju;
95. nõuab, et kliimamuutus seataks tulevikus üheks prioriteediks, eriti sel teel, et kohanemisstrateegia liidetakse Euroopa Liidu poliitikaga;
96. nõuab ranget järelevalvet selle üle, et energiatõhususe, jäätmekäitluse ja infrastruktuuride arendamise alaste Euroopa vahenditest rahastatavate projektide ettepanekute heakskiitmisel arvestataks kliimamuutuse mõju hinnangut;
97. rõhutab, et kliimamuutuse ja keskkonnakaitse eesmärgid tuleks integreerida ELi ühtekuuluvuspoliitika lähenemis- ja majanduskasvu eesmärkidesse struktuuripoliitika väljakujunenud ülesandeid asendamata;
98. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks kooskõlas ELi säästva arengu strateegiaga ⁽¹⁾ kiiresti tegevuskava, et sektorite kaupa reformida toetusi, millel on silmanähtavalt kahjulik keskkonnamõju, eesmärgiga need toetused järkjärgult likvideerida; rõhutab ühtlasi, et reformi käigus kättesaadavaks tehtavad rahalised vahendid tuleks suunata kohanemispüüdlustesse ja nn roheliste töökohtade loomisse;
99. rõhutab, et mitmesuguste majanduse elavdamise kavadega kättesaadavaks tehtavaid rahastamisvahendeid tuleks kasutada ka kohanemisinvesteeringuteks ning igal juhul tuleks tagada ilmastikukindlus;
100. rõhutab ennetamise põhimõtet kliimamuutusega kohanemisel; kutsub komisjoni koostama strateegiat, mille ülesandeks on kindlustada, et kohanemismeetmete võtmatajätmisest tekkivaid kulusid ei jäeta elanikkonna kanda;
101. toetab komisjoni nõudmist, et nõukogu taaselustaks solidaarsusfondi (EUSF) määruse läbivaatamise protsessi, millega loodaks võimalus käsitleda loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud õnnetuste kahjusid senisest tõhusamini, paindlikumalt ja õigeaegsemalt;
102. rõhutab, et oluline osa ELi heitkogustega kauplemise süsteemi raames saastekvootide enampakkumisel saadavatest tuludest (sealhulgas lennunduse ja meretranspordi saastekvootide enampakkumise tulud) tuleks reserveerida selleks, et võimaldada ELi liikmesriikidel ja arengumaadel kliimamuutusega kohaneda; on seisukohal, et niisuguse korralduse abil tuleks toetada ka Euroopa säästvaid transpordiliike, nagu raudtee-transport; nõuab, et heitkogustega kauplemise süsteemi vahendid, mis on juba reserveeritud ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu heaks (10 % saastekvootide enampakkumise tulust), jagataks madalama sissetuleku tasemega liikmesriikide vahel, määrates võrdse osa nii kohanemis- kui leevendusmeetmete jaoks;

⁽¹⁾ Nõukogu dokument nr 10917/06, ELi säästva arengu strateegia läbivaatamine.

Neljapäev, 6. mai 2010

103. nõuab, et saastekvootidega kauplemise süsteemist ja muudest ühenduse allikatest saadud vahendite abil aidataks liikmesriikidel kliimamuutusega kohaneda ja võtta arvesse iga liikmesriigi või piirkonna tundlikkust kliimamuutuse suhtes;

104. tunnistab tööstusriikide ajaloolist vastutust ülemaailmse õhutemperatuuri tõusu eest; kordab oma 10. veebruari 2010. aasta resolutsioonis öeldut, sealhulgas seda, et kohustused, mida ELi võtab kliimamuutusega seotud meetmete rahastamiseks, peaksid olema uued ja täiendama ametliku arenguabi kohustusi ega tohiks sõltuda liikmesriikide iga-aastastest eelarvemenetlustest;

Välisstegevus

105. kordab, et vastavalt Kopenhaageni lepingu punktile 8 tuleb ELi kõikidesse välispoliitika valdkondadesse lisada kohanemismeetmed;

106. rõhutab, et ökosüsteemiteenuste ja vastupidavuse väärtus on veelgi suurem vähim arenenud riikides⁽¹⁾; rõhutab, et kõigil rahvusvahelistel läbirääkimistel, kaasa arvatud kaubandusläbirääkimised, tuleks asjakohaselt arvesse võtta kliimaga kohanemise ja eelkõige ökosüsteemide vastupidavuse meetmeid;

107. on kindlalt veendunud, et EL peab säilitama oma juhtiva positsiooni ülemaailmse soojenemise vastu peetavas rahvusvahelises võitluses ja tugevdama seda positsiooni, ja on seisukohal, et igasugune viivitamine meetmete võtmisel suurendab negatiivsete keskkonna-, majanduslike ja sotsiaalsete tagajärgede ning suuremate kulude kaasnemise ohtu;

108. rõhutab, et kliimamuutusega kohanemise Euroopa tegevusraamistiku eduka rakendamise tagamiseks on väga tähtis selle lisamine ülemaailmselt sõlmitud laiaulatuslikku kokkuleppesse (millel on õiguslikult siduvad eesmärgid), mis käsitleb kliimamuutustega võitlemise meetmeid, ning rõhutab, et EL peab võtma siin juhtrolli.

109. kutsub komisjoni üles kaaluma tulevases kaheksandas raamprogrammis nende avaliku sektori vahendite suurendamist, mis on ette nähtud rahvusvaheliseks koostööks:

- a. arenenud riikidega, et suurendada taastuvatel energiaallikatel põhinevate tehnoloogiate levikut;
- b. arengumaadega, et toetada nende võitlust kliimamuutuse vastu, mis mõjutab kõnealuste riikide kõige haavatavamaid piirkondi, kusjuures alati tuleb arvestada piirkonna eripäraga ning kriteeriumiks seada arenguriigi sotsiaalne ja majanduslik areng selles piirkonnas, millega rahvusvahelist koostööd korraldatakse; ning
- c. ELiga piirnevate kolmandate riikidega, kus kliimamuutuse mõju on sarnane ELis täheldatud mõjuga;

Kliimamuutuse mõju ja kliimamuutusega kohanemise juhtrühm

110. toetab komisjoni ettepanekut luua kliimamuutuse mõju ja kliimamuutusega kohanemise juhtrühm; rõhutab, et on oluline, et juhtrühma kuuluksid lisaks riikide esindajatele piirkondlikud ja kohalikud osalised; palub komisjonil tagada, et sellesse rühma võetaks vaateajatena Euroopa Parlamendi esindajad ja ekspertidena erasektori sidusrühmad; palub komisjonil tagada, et juhtrühm pööraks erilist tähelepanu kõige tõsisematele kliimamuutusega kaasnevatele terviseohtudele, nagu ilmastikuoludega seotud surmajuhtumite sagenemine ja siirutajate kaudu levivad haigused;

⁽¹⁾ Ebamugav probleem, leidlik lahendus: Ecosystem based Approaches to Climate Change, World Bank, Environment Department, 2009, and The Natural Fix? The Role of Ecosystems in Climate Mitigation, UNEP, 2009.

Neljapäev, 6. mai 2010

Komisjoni eduaruanne

111. palub komisjonil teavitada Euroopa Parlamenti eespool mainitud valge raamatu rakendamise tulemustest 2012. aastaks;

*

* *

112. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Ühenduste finantshuvide kaitse ja pettustevastane võitlus ning 2008. aasta aruanne

P7_TA(2010)0155

Euroopa Parlamendi 6. mai 2010. aasta resolutsioon ühenduste finantshuvide kaitse ja pettustevastase võitluse ning 2008. aasta aruande kohta (2009/2167(INI))

(2011/C 81 E/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma resolutsioone komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) varasemate aastaaruannete kohta;
- võttes arvesse komisjoni 15. juuli 2009. aasta aruannet Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Ühenduste finantshuvide kaitse – Pettustevastane võitlus – 2008. aasta aruanne” (KOM(2009)0372), kaasa arvatud selle lisasid (SEK(2009)1002 ja SEK(2009)1003);
- võttes arvesse OLAFi 2008. aasta tegevusaruannet⁽¹⁾ ja OLAFi 19. juuni 2008. aasta teist aruannet nõukogu 11. novembri 1996. aasta määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 (mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest) rakendamise kohta, samuti suuniseid OLAFi käsiraamatu asendamise kohta;
- võttes arvesse OLAFi järelevalvekomitee tegevusaruannet 2008. aasta juuni ja 2009. aasta mai vahelise perioodi kohta⁽²⁾;
- võttes arvesse OLAFi järelevalvekomitee tegevusaruannet 2007. aasta juuni ja 2008. aasta mai vahelise perioodi kohta⁽³⁾;
- võttes arvesse kontrollikoja aastaaruannet 2008. aasta eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2008/EN.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf.

⁽³⁾ ELT C 295, 18.11.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT C 269, 10.11.2009, lk 1.